

Publicerad 2013-06-20 11:19 av Peter Stjerngrim

Ibland får livet en att fundera en del över det här ...

Spontan flödes-skrivning ...

Eventuella stavningsmissar och annat kommer att redigeras efter hand ...

Minnet är en förunderlig funktion ...

... vilket stundom
känns lite väl outgrundligt
när det kommer till
hur vi återkopplar
och sammanfattar
hur vi minns
och uppfattar
olika personer i vårt liv
när vi hämtar upp
det vi har kvar
av det som en gång var
ur våra minnesarkiv ...

En person
som större delen av tiden
betett sig och så ännu beter sig
mindre önskvärt
och ofta i det närmaste
kan liknas vid ett svin
men som i sina bästa stunder
säger de rätta sakerna vi vill höra
ger väl avvägda gåvor
och med jämna mellanrum
bjuder till välordnad fest
med god mat och vin ...

... Denna person
blir hågkommen
utifrån det som är positivt
emedan allt det andra
synes filtrerat selektivt ...

Emedan den som
nästan aldrig beter sig illa
utan istället alltid finns till hands
lyssnar, bekräftar och stödjer

närhelst människor i allmänhet
men de nära och kära i synnerhet
så behöver ...

... blir hågkommen
mest för de få tillfällen
då den brustit i sin omsorg
kanske sagt fel saker
och rent allmänt
visat på
att den trots
sin ambition och önskan
om att vara en god människa
likväl är en vanlig människa
med de fel och brister
en sådan oundvikligen har
och hur mycket den än försöker
att göra det rätta och vara god
likväl måste leva med
att den inte alltid lyckas med ändå ...

... I efterhand synes det
nästintill vara mer regel
än något som blott händer ibland
att den förstnämnda
konstateras må ha haft sina brister
men på det stora hela
försvaras med de selektivt
filtrerade positiva minnen
vilka är de som sparats i arkivet
och som vi bär med oss
resten av livet ...

... Emedan den andra
blir den som klandras
för de begränsade undantag
som stuckit ut och så än idag
så självklart från det normala gör ...

- Allt det positiva
som den bjudit på

och så alltjämt gör
synes bortfiltrerat
ur minnesarkivet
till förmån för
de negativa undantag
från normaliteten ...

Med facit i hand
kan dessa erfarenheter
nog få vem som helst
som haft ambitionen
att vara en god medmänniska
oavsett den rådande situationen
att fundera över
varför den ej sett, lärt och förstått
i såväl stort som smått ...

... av dem
som betedde sig som svin
större delen av tiden
men som uppskattades
såväl då
som nu i efterhand
för de positiva undantagen
från allt det mörka
den spridit större delen
av tiden i sitt liv ...

- Kanske bättre sent än aldrig
det är synnerligen hög tid
att ändra sin ambition
och se till
att det normala
blir att vara ett riktigt svin
och låta det positiva
bli till det som utgör undantagen
i hur man uppför sig
och är mot andra
såväl i största allmänhet
som avseende nära och kära i synnerhet ...

Men för mig
är det inte ett alternativ
ty jag är en envist fast troende
på den Enda lagen
Lagen om tre
och Kraften
i allmänhet ...

... Men än mer dessutom
fullständigt övertygat troende
på den evigt livsbringande
och lyckobefrämjande
Sanna Kärleken ...

Får dock bekänna
att det finns stunder
då även min fasta tro
och min övertygelse
tillfälligt kan rista rejält
i sina grunder ...

... nu som då ...

Men än så länge
lyckas jag ännu
återfinna
min övertygelse och fasta tro
på att kärleken och livet
oss belönar över tiden
utifrån huruvida ambitionen
vi härbärgerar i vårt hjärta
och i vår själ ...

... är grundad
på viljan att vara en människa som är god
och vill andra väl
eller att vara en människa som valt
att tro på att det är bättre att lita till
att låta sådant tillhöra undantagen ...

... och istället utan hänsyn till

om det skadar eller missgynnar
någon annan
väljer att göra som den själv vill ...

Önskar att sådana avarter
i sina mer extrema former
kunde förbjudas i grundlagen ...

- Det skulle i alla fall
få mig att känna mig lite mer lugn inom
och stilla oron som allt för ofta
gnager och rör till det i magen ...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Peter Stjerngrim med Poeter.se id #2820 innehar upphovsrätten